

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžrk/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 4016200664
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4016200664.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Marty Molnárovej, v právnej veci žalobcu: Poľnohospodárska Pôda s.r.o., so sídlom Sibírska 55, Bratislava, IČO: 44 138 369, právne zastúpený: Advokátska kancelária LawService, s.r.o., Stráž 3/223, Zvolen, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: H. B., bytom T. XXX/XX, XXX XX B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 46/2016-2/Br, OU-NR-OOP5-2016/022859-2/Br, V 5164/2015 zo dňa 04. mája 2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/26/2016-105 zo dňa 09. januára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/26/2016-105 zo dňa 09. januára 2018 zamietla.

Žalobkyni priznáva právo na úplnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému.

Účastníčke konania H. B. právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. V 46/2016-2/Br, OU-NR-OOP5-2016/022859-2/Br, V 5164/2015 zo dňa 04.05.2016 a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. V 5164/2015-18 zo dňa 23.03.2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 31b ods. 1 písm. f/ zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „katastrálny zákon“) zastavil konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.06.2015 uzavretej medzi predávajúcou (H. B.) a kupujúcim (žalobca), predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území I., evidované na LV č. XXXX ako parcela registra

C KN č. XXXX - orná pôda vo výmere 624 m², spoluvlastnícky podiel 1/1.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku zdôraznil, že v preskúmvanej veci bol v zmysle § 134 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z., viazaný rozsahom žalobných dôvodov, teda konkrétnym tvrdením žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva, vyplývajúce z právneho predpisu.

3. Po vyhodnotení závažnosti žalobných dôvodov vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam žalovaného a vo vzťahu k obsahu pripojeného administratívneho spisu, dospel k záveru, že žalovaný ako orgán verejnej moci pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam neuplatnil svoju kompetenciu v súlade so zákonom v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

4. Krajský súd konštatoval, že dňa 22.07.2015 správny orgán prvého stupňa získal vedomosť o tom, že k pozemkom v katastrálnom území I. vzniklo dňa 08.07.2015 predkupné právo štátu, a to na základe žiadosti Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 22.07.2015 o zápis predkupného práva štátu zaevidovanej pod sp. zn. Z 5113/2015. Napriek nespornej existencii predkupného práva štátu k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 17.06.2015, správny orgán prvého stupňa vydal dňa 23.07.2015 rozhodnutie, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobcu. Rozhodol bez toho, aby sa existenciou predkupného práva štátu preukázateľne zaoberal.

5. Okresná prokuratúra Nitra podala dňa 19.10.2015 pod. č. Pd 216/15/4403-3 protest prokurátora proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 23.07.2015, ktorým žiadala toto rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V 5164/15 zo dňa 23.07.2015 zrušiť. Rozhodnutím zo dňa 02.11.2015 pod č. UP 30/2015-7 správny orgán prvého stupňa vyhovel protestu prokurátora a napadnuté rozhodnutie zrušil a dňa 23.02.2016 rozhodnutie, ktorým prerušil konanie vedené pod sp. zn. V 5164/2015 a účastníkov katastrálneho konania vyzval, aby doložili listinu preukazujúcu skutočnosť, že štát svoje predkupné právo vyplývajúce mu z § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z. nevyužil s tým, že ak tento nedostatok v stanovenej lehote neodstráni, konanie bude zastavené podľa § 31b katastrálneho zákona. Listinu s požadovaným obsahom účastníci konania nepredložili, preto správny orgán prvého stupňa svojím rozhodnutím zo dňa 24.03.2016 konanie o návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľností podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona zastavil. Po podaní odvolania žalobcom žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 04.05.2016 rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 24.03.2016 o zastavení konania potvrdil.

6. Správny súd uviedol, že za skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá mohla mať vplyv na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností treba považovať i existenciu zákonného predkupného práva štátu vzniknutého na základe zákona č. 175/1999 Z.z., ktoré sa zapisuje do katastra nehnuteľností. Na konanie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok), ktorý sa opiera o zásadu materiálnej pravdy. Jej uplatnenie predpokladá dôsledné zistenie podkladov pre rozhodnutie, pričom táto povinnosť trvá až do jeho vydania (§ 3 ods. 5 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku).

7. Po zrušení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 23.07.2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva, a to rozhodnutím zo dňa 02.11.2015 č. UP 30/2015-7, sa síce zaoberal existenciou zákonného predkupného práva štátu k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy medzi H. B. ako predávajúcou a žalobcom ako kupujúcim. Pochybil však v tom smere, že účastníkov katastrálneho konania vyzval, aby predložili listinu preukazujúcu skutočnosť, že štát svoje predkupné právo nevyužil. Takouto listinou, ale účastníci katastrálneho konania nedisponovali a ani disponovať nemohli, mohli si ju len vyžiadať od príslušného orgánu štátu. Obstaranie potrebných podkladov pre rozhodnutie bolo povinnosťou správneho orgánu, ktorý si ich mal vyžiadať od príslušných štátnych orgánov, nakoľko išlo o skutočnosti, ktoré mali význam pre jeho konanie a následné rozhodnutie. Zastaviť konanie o návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľností môže správny orgán len z dôvodov taxatívne uvedených v § 31b ods. 1 katastrálneho zákona. V posudzovanom prípade bolo konanie zastavené podľa § 31b ods. 1 písm.

f/ katastrálneho zákona, z dôvodu, že účastníci konania v určenej lehote nepredložil listiny preukazujúce, že štát svoje predkupné právo nevyužil, pričom takúto listinu objektívne predložiť nemohli.

8. Krajský súd sa stotožnil s názorom správneho orgánu v tom, že pre rozhodnutie v predmetnej veci bolo potrebné, resp. nevyhnutné predloženie listiny preukazujúcej, či si štát svoje zákonné predkupné právo uplatnil, avšak zdôraznil, že správny orgán si mal túto listinu vyžiadať od orgánu oprávneného na jej vydanie. Pokiaľ správny orgán skutočnosť, či štát využíva alebo nevyužíva svoje zákonné predkupné právo nezisťoval od príslušného štátneho orgánu, ale od účastníkov kúpnej zmluvy a katastrálneho konania, jednoznačne pochybil. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 1Sžr/31/2012 zo dňa 09.04.2013, ktorý riešil obdobnú právnu problematiku predkupného práva štátu a jeho uplatnenia, resp. neuplatnenia. K námietkam týkajúcim sa absolútnej, resp. relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy krajský súd nepovažoval za potrebné sa v tomto štádiu konania vyjadrovať, pretože predmetom súdneho prieskumu je procesné rozhodnutie o zastavení katastrálneho konania. Krajský súd preto napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 04.05.2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie Súčasne zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 24.03.2016 a zaviazal žalovaného posúdiť, či je návrh na zápis vlastníckeho práva a povolenie vkladu zo dňa 24.06.2015 úplný a či obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a prílohy.

9. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal právo na plnú náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP). O trovách ďalšieho pribratého účastníka súdneho konania (H. B.) rozhodol správny súd tak, že mu nepriznal náhradu trov konania podľa § 169 SSP, nakoľko mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a f/ SSP, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/26/2016-105 zo dňa 09. januára 2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo konanie zastavil. V prvom rade namietal, že krajský súd rozhodol nad rozsah a dôvody podanej žaloby, čo je v rozpore s § 134 ods. 1, 2 SSP, pričom krajský súd sa v napadnutom rozsudku nestotožnil ani s jedným žalobným dôvodom a odôvodnenie rozsudku je v priamom rozpore so žalobnými dôvodmi.

11. Žalovaný považoval za nesprávny záver krajského súdu, podľa ktorého bol postup správneho orgánu, ktorým žiadal od účastníkov konania predloženie listiny preukazujúcej, že štát svoje predkupné právo nevyužil, za nesprávny, nakoľko správne orgány v danej veci postupovali v súlade s právnym názorom vyjadreným v proteste prokurátorky v iných porovnateľných veciach, pričom tento postup považovali správne orgány za zákonný a postupovali v porovnateľných veciach jednotne a tak, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (s poukazom najmä na § 3 ods. 4 správneho poriadku).

12. Žalovaný taktiež namietal, že krajský súd sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že vrátenie veci žalovanému na nové konanie je nevykonateľné z dôvodu, že pôvodná predávajúca v konaní V 5164/2015 už nie je vlastníkom dotknutej nehnuteľnosti, nakoľko aktuálnym vlastníkom nehnuteľnosti po zmene druhu pozemku je spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. Spätný zápis vlastníckeho práva v prospech pôvodnej predávajúcej v konaní V 5164/2015, nie je vzhľadom na následné niekoľkonásobné právne zmeny možný s poukazom najmä na § 34 ods. 2 katastrálneho zákona (v spojitosti s § 228 Civilného sporového poriadku), pričom zároveň upozornil na skutočnosť, že aktuálny vlastník predmetnej nehnuteľnosti nebol účastníkom súdneho konania sp. zn. 15S/26/2016, a preto rozhodnutie v tomto konaní nie je pre neho právne záväzné. Predmetom prevodu na základe kúpnej zmluvy č. V 5164/2015 bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území I. zapísaná pôvodne na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra C číslo XXXX - orná pôda o výmere 624 m² v podiele 1/1 ktorá bola viacerými právnymi zmenami zapísaná na list vlastníctva č. ako parcela registra C č. XXXX - ostatné plochy o výmere 624 m² do výlučného vlastníctva spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. Vzhľadom na absenciu právneho názoru krajského súdu ohľadom dôsledkov uvedenej právnej

zmeny nebolo žalovanému zrejmé, či má v ďalšom konaní konať aj s novým vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a ako možno rozhodnúť o odvolaní odvolateľa (žalobcu v konaní sp. zn. 15S/26/2016) po tom, čo následne došlo k podstatnej zmene skutkového a právneho stavu.

13. Žalovaný mal za to, že nepribratie súčasného vlastníka predmetnej nehnuteľnosti do konania naplnia aj dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP. Zrušením preskúmaného druhostupňového rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia vrátením veci žalovanému na ďalšie konanie dochádza k obnoveniu konania o návrhu na vklad V 5164/2015 čo by malo mať za následok aj opätovné vyznačenie plomby ohľadom konania o návrhu na vklad V 5164/2015 k predmetnej nehnuteľnosti, čo by však znamenalo obmedzenie dispozície s touto nehnuteľnosťou pre súčasného vlastníka ako aj zásah do jeho práv, nakoľko by sa (doposiaľ bez jeho vedomia) opätovne meritórne rozhodovalo v konaní týkajúcom sa nehnuteľnosti, ktorú má však zapísanú vo svojom výlučnom vlastníctve. Súčasne žalovaný poukázal na ust. § 33 SSP v súvislosti s čím považoval za absurdné, že krajský súd uznesením pribral za účastníka konania pôvodnú vlastníčku (predávajúcu v konaní V 5164/2015), avšak súčasného vlastníka predmetnej nehnuteľnosti za účastníka nepribral.

14. Žalovaný zároveň namietal, že krajský súd v napadnutom rozsudku vo výroku nepresným a zmätočným označením uviedol, že po zrušení oboch rozhodnutí orgánov štátnej správy (ako druhostupňového tak i prvostupňového rozhodnutia) vracia vec žalovanému na ďalšie konanie. Ako žalovaný je pritom uvedený len Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, t. j. druhostupňový správny orgán. Vrátenie veci žalovanému druhostupňovému správnenému orgánu, keď správny súd zrušil aj prvostupňové rozhodnutie, je bezpredmetné, nakoľko vo veci musí opätovne konať a rozhodovať opätovne prvostupňový správny orgán. Táto nepresnosť vychádzajúca z nesprávneho právneho posúdenia spôsobuje neurčitost' aj vo vzťahu k bodu 24. rozsudku v spojitosti so znením výroku. Zároveň namietal skutočnosť, že žalobcovi bolo priznané právo na úplnú náhradu trov konania argumentujúc, že žalobca mal v konaní úspech len čo do žalobného petitu, pričom pokiaľ ide o žalobné dôvody, nemal žalobca úspech žiadny, preto podľa názoru žalovaného v danom prípade existovali dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie trov konania (príp. len ich čiastočné priznanie podľa § 167 ods. 1 SSP).

15. K podanej kasačnej sťažnosti sa písomne vyjadril žalobca, ktorý žiadal, aby Najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol podľa ustanovenia § 461 SSP a súd mu priznal náhradu trov konania.

16. Názor kasačného sťažovateľa považoval za nesprávny a zdôraznil, že žaloba bola podaná v čase účinnosti Zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Sťažovateľ svojou argumentáciou v podstate popiera úlohu súdu, ktorou nepochybne je posudzovanie a podradzovanie zistených skutkových okolností pod určitú právnu normu. V posudzovanom prípade nemôže jednáť o rozhodnutie v rozpore so zásadou iudex ne eat ultra petita partium nakoľko on v žalobe uviedol v čom vidí nezákonnosť postupu i rozhodnutia sťažovateľa a toto tvrdenie odôvodnil, čím si splnil svoju povinnosť tvrdenia, t. j. uviesť skutkové a právne dôvody, pre ktoré považoval rozhodnutie za nezákonné, a preto právne posúdenie následkov pochybení správneho orgánu je úloha súdu. Žalobca tiež uviedol, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu je neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu princíp právnej istoty a spravodlivosti (princíp materiálneho právneho štátu) aj princíp legitímneho očakávania a právnej istoty a povinnosť ústavne konformného výkladu zákonov. Naplnenia ktorých sa domáha.

17. Pokiaľ sa týka skutočnosti, že aktuálny vlastník pozemkov spoločnosť MH Invest s.r.o. nebol účastníkom súdneho konania, napriek skutočnosti, že môže byť rozsudkom súdu ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, poukázal na ustanovenie § 145 ods. 4 SSP a za podstatnejšie považoval to, že predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia sťažovateľa, ktorý v kasačnej sťažnosti nijako nešpecifikoval, akým spôsobom by mal byť súčasný vlastník ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, hoci ani nebol účastníkom administratívneho konania, ktorého zákonnosť správny súd posudzoval. Pozemok navyše aktuálny vlastník nadobudol v čase, keď na príslušnom liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. I. bola zapísaná poznámka o tomto konaní. Sťažovateľ

zdôraznil, že rozhodnutie, ktorým došlo k vyvlastneniu pozemku je napadnuté žalobou, o ktorej koná Krajský súd v Nitre pod sp. zn. 11S/259/2016. V konaní vedenom na Okresnom súde v Nitre pod sp. zn. 14C/128/2016 sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva k pozemku, na príslušnom liste vlastníctva je uvedená poznámka i o tomto konaní. Žalobca dodal, že voči právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/30/2016-111 z 12.07.2017 podal kasačnú sťažnosť v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) a f) SSP, kópiu ktorú priložil k vyjadreniu ku kasačnej sťažnosti v tomto konaní. Účastníčka H. B. sa k podanej kasačnej sťažnosti žalovaného písomne nevyjadřila.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle ust. § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

19. Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. Vb 46/2016-2/Br, OU-NR-OOP5-2016/022859-2/Br, V 5164/2015 zo dňa 04.05.2016, ktorým ako odvolací orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru zo dňa 24.03.2016, č. V 5164/2015-18 o zastavení katastrálneho konania podľa § 31b ods. 1 písm. f) zákona č. 162/1995 Z.z. konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na podklade kúpnej zmluvy č. 2015/6/C16 uzavretej medzi účastníkmi konania H. B. ako predávajúca a Poľnohospodárska Pôda s.r.o. (žalobca v súdnom konaní) ako kupujúcim, k nehnuteľnosti v katastrálnom území I., zapísanej na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ KN č. XXXX orná pôda o výmere 624 m² v podiele 1/1 (článok II. kúpnej zmluvy).

20. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (žalovaný správny orgán v súdnom konaní) je rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/26/2016-105 zo dňa 09.01.2018, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu (sťažovateľ v kasačnom konaní) ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalovaného sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

21. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 175/1999 Z.z., tento zákon upravuje zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou a postup orgánov štátnej správy pri vydávaní osvedčenia o významnej investícii.

22. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 175/1999 Z.z., príslušné ministerstvo predloží vláde na schválenie návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na základe žiadosti podniku, ktorá spĺňa podmienku podľa § 1 ods. 2 písm. a/, § 1 ods. 3 písm. a/ alebo písm. b/ do 60 dní od podania žiadosti, ktorá obsahuje náležitosti podľa § 2b ods. 2.

23. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z.z., príslušné ministerstvo vydá osvedčenie o významnej investícii do 15 dní od schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Ak vláda návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii neschválí, príslušné ministerstvo žiadosť zamietne.

24. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z., na pozemok a stavby na ňom, na ktorom sa má realizovať významná investícia podľa § 1 ods. 3, vzniká zo zákona predkupné právo štátu dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Predkupné právo štátu sa zapíše do katastra nehnuteľností na návrh príslušného ministerstva. Predkupné právo štátu nie je iným právom k pozemkom a stavbám.

25. Podľa § 4 ods. 1, 2 katastrálneho zákona, práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len „vklad“), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra

(ďalej len „záznam“) a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len „poznámka“). Zápisom práv k nehnuteľnostiam sa rozumie vklad, záznam a poznámka.

26. Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

27. Podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona, ak sú podmienky na vklad splnené, okresný úrad vklad povolí; inak návrh zamietne.

28. Podľa § 31a ods. 1 písm. c/ katastrálneho zákona, konanie o návrhu na vklad sa preruší, ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote predložil verejnú listinu alebo inú listinu, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, alebo aby odstránil nedostatky návrhu, prípadne jeho príloh.

29. Podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona, konanie o návrhu na vklad sa zastaví, ak účastník konania v určenej lehote neodstránil nedostatky návrhu na vklad, prípadne jeho príloh.

30. Podľa § 34 ods. 1 katastrálneho zákona, práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

31. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu.

32. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

33. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

34. Podľa § 453 ods. 1 SSP kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti; to neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý kasačnou sťažnosťou nebol dotknutý.

35. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

36. Podľa ustanovenia § 464 ods. 1 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

37. Kasačný súd po podrobnom preštudovaní predloženého súdneho spisu a pripojených administratívnych spisov zistil, že rozhodovanie o kasačnej sťažnosti je vecou obdobnou, ktorá bola predmetom konania pred kasačným súdom vo veci sp. zn. 4Sžrk/19/2018 a vo veci sp. zn. 8Sžrk/10/2018, preto kasačný súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia len poukazuje na obdobné

rozhodnutia - rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. januára 2019 sp. zn. 4Sžrk/19/2018 a rozsudok zo dňa 16.05.2019 sp. zn. 8Sžrk/10/2018, v ktorom konajúci senát tiež odkazuje na rozsudok vo veci sp. zn. 4Sžrk/19/2018, keďže ide o vec obdobnú (totožní účastníci súdneho a katastrálneho konania, iba iný predávajúci, predmet katastrálneho konania, pozemky vo vecne súvisiacom katastrálnom území určené na realizáciu významnej investície „Výbudovanie strategického parku“, dňa 22.07.2015 správneho orgánu prvého stupňa doručenie žiadosti Ministerstva hospodárstva SR o zápis predkupného práva štátu na základe uznesenia vlády SR č. 401 zaevidovanej pod sp. zn. Z 5113/2015), s ktorými sa plne stotožňuje vrátane záveru, že obdobná argumentácia žalovaného orgánu verejnej správy v podanej kasačnej sťažnosti nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých správny súd vyhovel žalobe žalobcu a zrušil jeho žalobou napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vec vrátil na nové konanie.

38. Vzhľadom na to, že Najvyšší súd v uvedených rozhodnutiach dal dostatočnú odpoveď na zásadné námietky žalovaného, v prejednávanej veci v nasledujúcich bodoch 38 - 54 tohto rozsudku uvádza prevzatú časť odôvodnia rozhodnutia 4Sžrk/19/2018:

39. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

41. Konanie o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom okresný úrad, ako správny orgán, na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1, 2 katastrálneho zákona, posudzuje skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad (§ 31 ods. 3 katastrálneho zákona).

42. Predpokladom povolenia vkladu vlastníckeho práva k pozemku do katastra nehnuteľností na základe zmluvy v predmetnom prípade bolo splnenie podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, v zmysle ktorého okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, zákon neobchádza alebo sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

43. Na základe vyššie uvedených skutočností (vecné a časové okolnosti týkajúce sa uzavretia kúpnej zmluvy, podania návrhu na vklad vlastníckeho práva, vedomosť správnych orgánov o vzniku zákonného záložného práva) mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že správny orgán prvého stupňa v čase svojho rozhodovania o povolení vkladu vlastníckeho práva k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam disponoval informáciou o vzniku predkupného práva štátu vo vzťahu k predmetným pozemkom. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň v tejto súvislosti konštatuje, že zastáva obdobný

názor, ako Krajský súd v Nitre, a to, že vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, bolo povinnosťou správneho orgánu, rozhodujúceho o povolení vkladu vlastníckeho práva, obligatórne prihliadať na existenciu zákonného predkupného práva štátu, ako aj skúmať skutočnosť, či štát predkupné právo uplatnil.

44. Predmetný záver potvrdzuje aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojich rozhodnutiach opakovane zhodne konštatoval, že správny orgán je pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povinný prihliadať aj na existenciu predkupného práva štátu a toto právo posudzovať ako skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu (rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžrk/3/2018 zo dňa 03. júla 2018, sp. zn. 6Sžrk/3/2018 zo dňa 18. mája 2018, sp. zn. 3Sžrk/5/2017 zo dňa 30. mája 2018, sp. zn. 1Sžr/103/2012 zo dňa 09. apríla 2013).

45. „Neprihliadnutie okresného úradu v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na existenciu predkupného štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., obmedzujúceho zmluvnú voľnosť povinného z tohto predkupného práva pri zamýšľanom prevode dotknutej nehnuteľnosti, ako na skutočnosť, ktorá má vplyv na povolenie vkladu, je podľa kasačného súdu v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z. a porušením § 31 ods. 1 katastrálneho zákona. Uvedené platí aj vtedy, ak predkupné právo štátu vzniklo až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu, keď okresný úrad je povinný skúmať, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré by bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžrk/3/2018 zo dňa 03. júla 2018)

46. Skutočnosť, že konajúci správny orgán sa v prejednávanej veci existenciou predkupného práva štátu, ktoré vzniklo priamo na základe zákona č. 175/1999 Z.z. k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zaoberal, nebola sporná, čo potvrdil aj Krajský súd v Nitre v odôvodnení svojho rozhodnutia. Za nesprávnu považoval krajský súd formu preverovania vôle štátu využiť, resp. nevyužiť svoje zákonné predkupné právo, ktorú správny orgán zvolil, a to prostredníctvom požiadavky adresovanej účastníkom správneho konania na preukázanie tejto skutočnosti (predložením príslušných listín), ako aj následný procesný postup správneho orgánu, spočívajúci vo vydaní procesného rozhodnutia o zastavení konania o návrhu na vklad podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona. Krajský súd považoval postup správneho orgánu prvého stupňa za chybný z dôvodu, že listinu s uvedeným obsahom mu účastníci katastrálneho konania nemohli predložiť, keďže listinou so žiadaným obsahom nedisponovali a ani nemohli disponovať, keďže neboli oprávnení takúto listinu vystaviť a túto si mohli vyžiadať len od príslušného orgánu štátu.

47. Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval v tejto súvislosti za dôležité zdôrazniť, že správne konanie (a vychádzajúc z ustanovenia § 22 ods. 5 katastrálneho zákona aj konanie katastrálne) je ovládané zásadou materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutia správnych orgánov musia vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia), pričom musí zároveň zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré boli vyvedené z vykonaného prešetrenia, v čo najväčšej možnej miere zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia). Za účelom získania čo najkomplexnejšieho katalógu podkladov pre rozhodnutie, správny poriadok v ustanovení § 32 ods. 3 zakotvuje štátnym orgánom, orgánom územnej samosprávy, fyzickým osobám a právnickým osobám explicitne povinnosť poskytnúť správne orgánu súčinnosť pri získavaní potrebných informácií a podkladov.

48. Na základe vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že v prejednávanej veci bolo povinnosťou správneho orgánu prvého stupňa postupovať tak, aby bol skutočný stav veci zistený presne a úplne, pričom za týmto účelom si mal správny orgán obstaráť potrebné podklady pre svoje rozhodnutie, čo podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nezrealizoval. Kasačný súd zdôrazňuje, že pod úplnosťou zistenia podkladov pre rozhodnutie je potrebné rozumieť stav, kedy boli

vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam, čo v predmetnom prípade nebolo naplnené, pretože správny orgán sa uspokojil s konštatovaním, že účastníci konania nepreukázali listinami skutočnosť, že štát svoje predkupné právo k pozemkom tvoriacim predmet kúpnej zmluvy zo dňa 18.06.2015, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 17.07.2015 nevyužil a túto skutočnosť vyhodnotil ako dôvod na zastavenie konania podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona bez toho, aby vyvinul vlastnú iniciatívu v snahe zabezpečiť si náležité podklady pre svoje rozhodnutie (a to napriek existencii rozsiahlych kompetencií, ktoré mu zákon na tento účel priznáva).

49. Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených aspektov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k obdobnému záveru, ako krajský súd, a to, že správny orgán zvolil nesprávny procesný postup pri preverovaní využitia, resp. nevyžitia predkupného práva za strany štátu, keď vyzval účastníkov katastrálneho konania na predloženie listín preukazujúcich skutočnosť, že štát svoje predkupné právo nevyužil, pričom nepredloženie takejto listiny v stanovenej lehote vyhodnotil ako dôvod na postup podľa 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona, teda na zastavenie konania z dôvodu neodstránenia nedostatkov návrhu na vklad v zmysle výzvy obsiahnutej v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa č. V 5241/2015-14 zo dňa 13.10.2015 o prerušení konania o návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľností podľa § 31a písm. c/ katastrálneho zákona.

50. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že správny orgán svojim postupom konal v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, keď nerešpektoval zákonnú požiadavku zistiť skutočný stav vecí čo najúplnejšie a najpresnejšie, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 32 ods. 1 správneho poriadku.

51. Vo vzťahu ku kasačnej námietke žalovaného, podľa ktorej krajský súd v napadnutom rozsudku rozhodol nad rozsah a dôvody podanej správnej žaloby, čo bolo v rozpore s § 134 ods. 1, ods. 2 SSP, Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že túto považuje za nedôvodnú. Je síce pravdou, že žalobca v podanej správnej žalobe namietal, resp. spochybňoval predovšetkým povinnosť správneho orgánu prihliadať na existenciu predkupného práva štátu v konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva a následné skúmanie jeho uplatnenia štátom, k čomu zaujal krajský súd protichodné stanovisko ako žalobca, avšak napriek tejto skutočnosti nemožno spochybníť správnosť postupu krajského súdu, ktorý danú vec skúmal a hodnotil komplexne a po zistení nesprávnosti procesného postupu v konaní správneho orgánu, ktoré predchádzalo vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia, toto zrušil. Uvedený záver o vecnej správnosti rozsudku krajského súdu potvrdzuje aj samotný obsah podanej správnej žaloby, z ktorej vyplýva, že táto napáda jednak nezákonnosť rozhodnutia, ako aj nezákonnosť postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu tohto rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu nemožno podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky označiť postup krajského súdu za rozporný so zásadou iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán).

52. Vzhľadom na vyššie uvedené možno vyhodnotiť ako neopodstatnenú taktiež námietku týkajúcu sa priznania práva na plnú náhradu trov konania žalobcovi, ktorú žalovaný odôvodnil tým, že žalobca mal v konaní úspech len čo do žalobného petitu, pričom pokiaľ ide o žalobné dôvody, nemal žalobca úspech žiadny, preto podľa názoru žalovaného v danom prípade existovali dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie trov konania (príp. len ich čiastočné priznanie podľa § 167 ods. 3 SSP).

53. Základná zásada, z ktorej súd vychádza pri rozhodovaní o náhrade trov správneho konania, je zásada úspechu v konaní. Aplikácia ustanovenia § 167 ods. 3 písm. a/ SSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v situáciách, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd vyhodnotí, že v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, pričom výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárodkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom. Po

zvážení a následnom vyhodnotení okolností daného prípadu dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k názoru, že skutočnosť, že krajský súd zrušenie rozhodnutia odôvodnil nesprávnym procesným postupom správneho orgánu, pričom vo zvyšku žalobných dôvodov nedal žalobcovi za pravdu, nemožno označiť ako dôvod hodný osobitného zreteľa pre priznanie nároku na náhradu trov žalovanému.

54. Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania vyšli najavo nové skutočnosti, majúce podstatný vplyv na prejednávajúcu vec, úlohou správnych orgánov v ďalšom konaní bude spoľahlivo, presne a úplne zistiť skutočný stav veci, predmetnú vec následne opätovne posúdiť a rozhodnúť, pričom správny orgán bude povinný pri zaobstarávaní podkladov potrebných pre svoje rozhodnutie postupovať dôsledne s náležitou starostlivosťou.

55. Po vyhodnotení závažnosti kasačných námietok žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 461 SSP konštatoval, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti žalovaného a preto ju zamietol.

56. Kasačný súd zároveň poukazuje i na bod 9. obdobného rozhodnutia sp. zn. 8Sžrk/10/2018 zo dňa 16.05.2019, v ktorom uviedol: „Kasačný súd zdôrazňuje závery a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 54/2018, podľa ktorých zmluvná voľnosť vlastníkov pozemkov, ku ktorým sa viaže zákonné predkupné právo štátu (ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), je obmedzená priamo zo zákona, a teda vlastníci dotknutých pozemkov sú povinní v prípade ich zamýšľaného predaja tieto prednostne ponúknuť na kúpu štátu. Neprihliadnutie katastrálneho úradu v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností na existenciu inštitútu zákonného predkupného práva štátu, ktoré obmedzuje zmluvnú voľnosť povinného subjektu, je v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a porušením zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, a to i vtedy, ak predkupné právo štátu vzniklo ex lege až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností“.

57. Pokiaľ ide o námietky žalovaného obsiahnuté v podanej kasačnej sťažnosti vo vzťahu k bodu 24. rozsudku krajského súdu v spojitosti s tým, že po zrušení rozhodnutí orgánov štátnej správy oboch stupňov bola vec vrátená na ďalšie konanie žalovanému, ako druhostupňovému orgánu aj túto námietku vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nedôvodnú, nespôsobilú privodiť záver o vecnej nesprávnej napadnutého rozsudku.

58. Podľa § 191 ods. 3 SSP, ak správny súd zrušuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného, v závislosti od okolností môže na návrh žalobcu súčasne
a) zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo.

59. Podľa § 191 ods. 4 veta prvá SSP, ak správny súd zrušuje rozhodnutie alebo opatrenie, podľa okolností môže aj bez návrhu súčasne vysloviť, že vec sa vracia na ďalšie konanie žalovanému, prípadne orgánu verejnej správy podľa odseku 3.

60. Ustanovením § 191 ods. 4 SSP zákonodarca formuloval postup a možnosti správneho súdu pri zrušení (aj) rozhodnutia orgánu verejnej správy nižšieho stupňa tak, že vzhľadom na jeho znenie nie je vylúčené, aby vec bola súdom vrátená na ďalšie konanie žalovanému ako druhostupňovému orgánu.

61. Z výroku napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, že správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného aj rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru - správneho orgánu prvého

stupňa a vrátil na ďalšie konanie žalovanému, napriek tomu, že v žalobnom petite žalobca výslovne žiadal vrátenie veci na ďalšie konanie Okresnému úradu Nitra, katastrálny odbor (prvostupňovému správne mu orgánu) čo logicky korešponduje aj s obsahom odôvodnenia rozsudku krajského súdu. K tejto nezrovnalosti kasačný súd uvádza, že sama o sebe nie je dôvodom na zrušenie rozsudku krajského súdu a bezdôvodné formalistické zopakovanie procesu pred krajským súdom, nakoľko vrátenie veci žalovanému nie je spôsobilé privodiť ujmu na právach ktoréhokoľvek účastníka konania a zároveň neexistuje reálny dôvod, ktorý by v rámci „ďalšieho konania“ bránil žalovanému odstúpiť spis prvostupňovému správne mu orgánu na nové konanie a rozhodnutie vo veci.

62. Kasačný súd vyhodnotil kasačné námietky žalovaného ako nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia správne ho súdu, preto postupom podľa § 461 Správne ho súdne ho poriadku kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

63. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobkyni, ktorá mala v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému orgánu verejnej správy (ust. § 467 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 167 ods. 1 SSP). Účastníčke konania H. B. náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko jej v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by jej trovy kasačného konania vznikli (ust. § 467 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 169 SSP).

64. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.